

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.39.087/2011/9.szám

A Kúria a dr. Nagy Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Megyei Szociális és Gyámhivatala /4025 Debrecen, Miklós út 4./ alperes ellen kapcsolattartási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. január 24. napján kelt 7.K.30.641/2010/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.641/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes anyai nagyszülője kiskorú Cs. M-nek (született: 1998. február 17.); a felperes kérelmére a Debreceni Város Gyámhivatal a 2010. május 25-én kelt 8203-10/2010. számú határozatával szabályozta a felperes kapcsolattartási jogát az unokájával, amelynek értelmében a felperes folyamatos kapcsolattartás keretében az első két hónapban minden páratlan számozású hétvégén szombaton 10 órától 12 óráig a Debrecen Megyei Jogú Város Gyermekvédelmi Intézménye Gyermekjóléti Központja helyiségében találkozhat az unokájával.

A harmadik és a negyedik hónapban - a hónap első páratlan számozású hétvégéjén - szombat 10 órától 17 óráig, majd az ötödik hónaptól minden hónap első páratlan számozású hétvégén szombat 10 órától vasárnap 10 óráig viheti magával a kiskorút. Időszakos kapcsolattartás jogcímén a felperest a tavaszi és téli szünetből 2-2 nap, míg a nyári szünetből egybefüggő egy hét illeti meg.

A felperes leánya - a kiskorú édesanyja - fellebbezéssel élt a határozat ellen.

Az alperes - másodfokú eljárása során - kirendelte a városi

pedagógiai szakszolgálatot szakvélemény elkészítése céljából, amelyet döntésének alapjául a másodfokú közigazgatási szerv elfogadott.

Az alperes a szakértői vélemény ismeretében 2010. július 14-én kelt 1261-3/2010/Szgy-Db. számú határozatával megváltoztatta az elsőfokú határozatot akként, hogy a folyamatos kapcsolattartás jogcímén a felperest az első négy hónapban minden páratlan számozású hétvégén, szombaton 10 órától 12 óráig a gyermekjóléti központ helyiségében jogosult a kiskorúval találkozni, míg az ötödik hónaptól minden hónap első páratlan számozású hetének pénteki napján 16 órától viheti el a gyermeket a szokásos lakóhelyéről, majd ugyanezen hétvége szombati napján 18 órára köteles visszavinni.

Az időszakos kapcsolattartás jogcímén megállapított kapcsolattartást akként változtatta meg, hogy a nyári iskolai tanítási szünetben egybefüggő egy hét, azaz hét nap időtartamra jogosította fel a felperest kapcsolattartásra.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, olyan iránymutatással, hogy a felperes és a gyermek kapcsolattartását mielőbb lehetővé kell tenni.

Álláspontja szerint az alperesi határozat mellőzte a tényyszerűséget, törvénysértő megállapításokat tartalmaz, sérelmezte, hogy az eljáró hatóság a kiskorút csak az édesanyja jelenlétében hallgatta meg, akinek ráutaló magatartását vette figyelembe; a kiskorú önálló véleményét nem hallgatták meg.

Álláspontja szerint a kiskorúval való kapcsolata felhőtlen, csupán leánya befolyásolja a gyermeket.

A megyei bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak értékelte, és elutasította azt.

Ítéletének indokolásában rámutatott arra, hogy az alperes mérlegelési jogkörében hozott határozatot, amelynek felülvizsgálatára a Pp. 339/B. §-ában foglaltak az irányadók.

Megállapította a megyei bíróság, hogy az alperes a tényállást teljes mértékben felderítette, az eljárási szabályokat betartotta, ilyen jogsértésre maga a felperes sem hivatkozott.

A mérlegelés szempontjai maradéktalanul megállapíthatóak, a bizonyítékok mérlegelése nem tekinthető okszerűtlennek, hiszen - zárt logikai láncot alkotva - az általa elfogadott szakértői véleményt alapul véve, tényyszerűen indokolta meg az alperes, miért kellett az elsőfokú határozatot a másodfokú határozat rendelkező részében foglaltak szerinti módon megváltoztatnia.

A megyei bíróság álláspontja szerint alaptalanul hivatkozott a felperes az alperesi határozat azon megállapításának jogszerűtlenségére, hogy a felek közötti viszony szakember közreműködésével történő rendezése indokolt.

A megyei bíróság - megismerve a tényállást - maga is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes és a kiskorú kapcsolata negatív irányú változásának egyértelműen a felperes és a kiskorú édesanyja közötti viszony elmérgesedése az oka.

A felperes és leánya kölcsönösen egymást teszi felelőssé ezen viszony megromlásáért, így arra, hogy a felek a viszonyokat maguk rendezzék, semmilyen esély nincs.

Így teljességgel ésszerű és reális az alperesi közigazgatási szerv felvetése, hogy viszonyukat szakember közreműködésével kellene rendezni, hiszen ennek megtörténtét követően szinte automatikusan rendeződne a felperes és a kiskorú viszonya, és ezzel együtt a kapcsolattartás kérdése is megoldódna, vélhetően hatóságok közreműködése nélkül is.

Azt is megállapította a megyei bíróság, hogy a felperes által sérelmezett kijelentéseket nem az alperesi határozat meghozója tette, hanem az alperesi határozat indokolása a fellebbező édesanyja kijelentését idézte, ismertetve a fellebbezés tartalmát, ezt kifogásolta a felperes.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak, és az alperesi határozatnak a hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet megalapozatlan, a bíróság nem vette figyelembe azokat a bizonyítékokat, amelyek kétséget kizáróan a felperesi előadást támasztották alá, és nem folytatott le teljes körű bizonyítást, valamint indokolási kötelezettségének sem tett eleget maradéktalanul; olyan tényeket nem vett figyelembe a logikai sorrend felépítése során, amelyek köztudomásúak.

Álláspontja szerint a gyermek - mint autonóm személyiség - számára biztosítani kell az aktív részvétel lehetőségét a sorsát érintő kérdések eldöntésében. Valamennyi, a gyermekkel összefüggő jogviszony elsődleges rendező elve a gyermek érdeke, és mindenkor a gyermek érdekére figyelemmel, jogait biztosítva kell eljárni.

Hivatkozott a Csjt. 74. §-ára, és a kialakult bírói gyakorlatra, mely szerint a gyermek meghallgatható lett volna, nem csak az édesanyja jelenlétében.

Meglátása szerint semmilyen olyan új körülmény nem volt az elsőfokú határozat meghozatala óta, ami indokolta volna a határozat megváltoztatását. Az elsőfokú határozat nem volt megalapozatlan, a másodfokú határozat viszont csak és kizárólag az általa sérelmezett, és aggályosnak tartott szakértői véleményen alapul.

Mindenképpen szükség lett volna egy ellenőrző szakértői vélemény beszerzésére, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú hatósághoz képest eltérő döntést hozott a másodfokú hatóság.

Sérelmezte, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglalt szabályoknak, az ítélet kizárólag csak a szakértői véleményen alapul. Más tény, valamint az elsőfokú döntést nem vett alapul, ami elfogadhatatlan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetért.

Nemvitásan az alperesi hatóság mérlegelési jogkörben eljárva hozta meg döntését, ezért felülvizsgálatára a Pp. 339/B. §-a volt az irányadó.

A megyei bíróság megfelelő módon mutatott rá erre, és végezte el ezen törvényi szabályozás alapulvételével a keresettel támadott alperesi határozat jogszerűségének felülvizsgálatát.

Kiemeli a Kúria, hogy az alperes a döntés meghozatalakor kiegészítő bizonyítási eljárást folytatott le a fellebbezés elbírálása során, szakvéleményt szerzett be.

Ezt értékelte és mérlegelte a döntés meghozatalakor, és ekként került sor az elsőfokú határozat megváltoztatására.

Hangsúlyozza ugyanakkor a Kúria, hogy ezen változtatás lényeges mértékben nem csökkentette a felperes kapcsolattartási időtartamát unokájával, semmiképp sem volt a gyermek érdekével szemben állónak tekinthető - különösen az elsőfokú határozathoz viszonyítottan nem -, megfelelt az általánosan kialakult gyámhivatali és bírósági gyakorlatnak is.

Különös mérlegelést érdemelt azon körülmény is, hogy a kiskorúnak nem csak az anyai nagyszülővel, hanem az édesapával is kapcsolattartási joga van, így szabad ideje több felnőtt között osztódik fel.

Ilyen körülmények mellett fokozott gondosságot igényel a kapcsolattartás időtartamának behatárolása, a nagyszülői kapcsolattartás mértékének meghatározása.

Szintén lényeges szempontként kellett értékelnie az alperesnek a határozat-hozatalkor a kiskorú édesanyja és a kapcsolattartást igénylő anyai nagyszülő elmérgesedett viszonyát, amelynek hiányában tehát a kapcsolat rendeződése, a feszültségek feloldása esetén a nagyszülői kapcsolattartás hatósági szabályozása is elkerülhetővé vált volna - mint ahogy arra a megyei bíróság is helyesen rámutatott.

Kiemeli a Kúria, hogy a felnőttek közötti feszültségek, elmérgesedett viszonyok és ellenségeskedések mellett a kiskorúval felhőtlen kapcsolattartás nem várható.

A perben rendelkezésre állt iratanyagból megállapíthatóan a felperesi nagyszülő és saját gyermeke, a kiskorú édesanyja közötti

viszony rendkívüli módon megnehezíti a kiskorú és a gondozó szülő mindennapi életét, valamint a nagyszülői kapcsolattartás lebonyolítását.

Ilyen körülmények mellett a kiskorú önálló meghallgatásának a kapcsolattartás szabályozása szempontjából relevanciája nem volt.

A Kúria álláspontja szerint a megyei bíróság körültekintő és megalapozott felülvizsgálat eredményeként értékelte az alperes határozatát jogszerűnek.

A Pp. 221. § /1/ bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik.

Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A felperes felülvizsgálati kérelmében ezen jogszabály megsértését jelölte meg.

A Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.

A Kúria a felülvizsgálat során megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályt nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek igazolt perköltsége nem merült el, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

Az eljárás az 1993. évi III. törvény 16. §-a értelmében illetékmentes.

Budapest, 2012. február 22.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Kovács András sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő

